

§ 22.

En skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 1ste Februar har haft Bopæl, selv om han da ikke er til Stede i Kommunen. Har han fast Bopæl i flere Kommuner, kan han selv bestemme, i hvilken af dem hans Ansættelse skal finde Sted, naar han inden Udløbet af den første Uge af Februar Maaned sender Anmeldelse herom til Vigningsmyndighederne (i Kjøbenhavn: Skatteinspektoret) i alle de Kommuner, i hvilke han har fast Bopæl. Har han ikke gjort saadan Anmeldelse, ansættes han paa det Sted, hvor han den nævnte Dag eller senest forud for denne havde personligt Ophold. For Aktieselskaber m. m. (§ 2 Nr. 5) finder Ansættelsen Sted i den Kommune, hvor Bestyrelsen eller Hovedkontoret findes. Naar Indkomst af faste Ejendomme, Tiender eller Bedrift tilflyder Personer, som ikke have Bopæl her i Landet, ansættes Indkomsten paa det Sted, hvor Ejendommen eller de tiendepligtige Jorder ligge, eller Bedriften føres. Strækker Ejendommen sig ind i flere Kommuner, sker Ansættelsen i den af dem, hvor Afskytningerne findes, eller, hvis der kun er Tale om et Skovbrug, da i den Kommune, hvor den største Del af Skoven findes. Har den paagældende Bopæl her i Landet, sker Ansættelsen af de nævnte Indkomster efter samme Regel, og Underretning om den meddeles Bopælskommunens Vigningsmyndighed.

Finansministeren afgør alle tvivlsomme Spørgsmaal om, i hvilken Kommune en Ansættelse skal finde Sted.

§ 23.

Indkomstan sættelsen sker hvert Aar, hvorimod Formueansættelsen kun finder Sted hvert 3dje Aar. Naar Ansættelse saavel af Indkomst som af Formue skal finde Sted, sker dette samtidig.

Senest den 1ste Februar opfordrer Vigningsmyndigheden ved Bekendtgørelse paa Kirketævne eller paa anden i Kommunen brugelig Maade dem, som skulle ansættes til Skat i Kommunen, til selv eller ved en dertil betroet Fuldmægtig — dog i saa Fald under Fuldmagtgiverens eget Ansvar — inden den 15de Februar at angive deres Indkomst og, for saa vidt tillige Formueansættelse skal finde Sted, da ogsaa deres Formue efter denne Lovs §§ 4, 5 og 6, jfr. § 9, samt §§ 12 og 13, jfr. § 16. De, der efter Lovgivningen ere forpligtede til at føre autoriserede Handelsbøger, skulle dog være berettigede til at udsætte deres Selvangivelse indtil Udgangen af Februar Maaned. Det skal i Bekendtgørelsen udtrykkelig tilkendegives, at Selvangivelser, der indkomme efter den 14de Februar, henholdsvis Udgangen af Februar, ikke have Krav paa at komme i Betragtning, og at den, der forsømmer at gøre Selvangivelse, uagtet han er forpligtet dertil, fortaber Retten til at gøre Indsigelse mod sin Ansættelse. Indsigelse skal dog ikke være affaaen, hvis den paagældende kan paavise Omstændigheder, som godtgøre, at hans Forsømmelse kan undskyldes. Denne Virkning bortfalder dog, naar Vigningsmyndigheden finder, at den paagældende har anført fyldestgørende Grunde for, at Angivelsen ikke er fremkommen i rette Tid.

Skemaer til Selvangivelse udsendes af Finansministeriet og tilstilles alle skattepligtige af Vigningsmyndighederne.

For umyndiges Vedkommende underskrives Skemaerne af Værgen; de mindre-aarige underskrives dem i Forening med deres Kurator; Enken, der har beklippet Lavværge, underskrives i Forening med denne.

Berettiget til Selvangivelse er enhver skattepligtig. Forpligtet til selv at angive Størrelsen af sin skattepligtige Indkomst er enhver, der ved den foregaaende Vigning